

Til TMU

23-11-2010

Notat om opfølgning på evaluering af retningslinjer for reklamer i København

Sagsnr.
2010-125270

Dokumentnr.
2010-810260

På mødet den 13. september 2010 tiltrådte udvalget indstilling om Evaluering af retningslinjer for reklamer i København. Udvalget tiltrådte, at forvaltningen revurderer udgiftsniveauet for stilladsreklamer og at forvaltningen opgavemæssigt opprioriterer sager om påbud for ikke tilladte bannere i Indre by.

Sagsbehandler
Lise Palm

Dette gav anledning til ønske om nærmere belysning af følgende:

- Det trafiksikkerhedsmæssige aspekt skal undersøges i forhold til reklamer i det offentlige rum - kan kommunen fokusere på den problemstilling. Er det noget, der er med i overvejelserne?
- Kan sanktionerne ikke ændres således, at retningslinjerne skal efterleves inden 48 timer?
- Priserne har slet ikke indgået i retningslinjerne. Udvalget vil gerne vide, hvad reklamer i København koster? Ligeledes skal det klargøres, hvem bøder og afgift tilfalder?

Det trafiksikkerhedsmæssige aspekt

Hensynet til trafiksikkerhed varetages i første række af Politiet. Politiet kan efter færdselslovens § 99, stk. 3, (jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 5. oktober 2009, som senest ændret ved lov nr. 716 af 25. juni 2010) kræve fjernelse af skilte, opslag, lysindretninger og lignende, der kan ses fra vej, hvis de kan virke vildledende eller være til ulempe for færdslen.

På kommunale vejarealer må der ikke uden kommunens tilladelse anbringes skilte eller lignende, og kommunen kan *som vejmyndighed* ved påbud eller administrativ selvhjælpshandling skride ind overfor ulovlig skiltning.

Såfremt et skilt eller reklame er opsat eller ønskes opsat på en kommunal ejendom, kan kommunen *som grundejer* foretage det fornødne til at sikre, at trafiksikkerheden ikke bringes i fare.

I forhold til skilte og reklamer på privat grund er hjemmelsgrundlaget for kommunens administration lokalplaner, servitutter med kommunen som påtaleberettiget samt byggelovens § 6 D, stk. 2, (jf. lovbekendtgørelse nr. 1185 af 14. oktober 2010) hvoraf det fremgår, at

Center for Bydesign

Njalsgade 13,
Postboks 447
2300 København S

Telefon
3366 1380

E-mail
lispal@tmf.kk.dk

EAN nummer
5798009495044

www.kk.dk

skiltning, lysinstallationer o.lign. ikke må være til ulempe eller virke skæmmende i forhold til omgivelserne, og at kommunalbestyrelsen ved forbud eller påbud kan sikre opfyldelsen af 1. pkt.

Således kan der i en lokalplan eller servitut være optaget bestemmelser om, at opsætning af skilte eller reklamer kun kan ske efter forudgående godkendelse fra kommunen. Kommunen kan i givet fald *som planmyndighed* skride ind med påbud om fjernelse af skilte og reklamer opsat i strid med sådanne bestemmelser.

Tilsvarende kan kommunen *som bygge- eller planmyndighed* ved forbud eller påbud skride ind overfor skilte og reklamer, der vurderes at være til ulempe eller virke skæmmende overfor omgivelserne.

Ændring af sanktionerne

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt sanktionerne kan ændres sådan at retningslinjerne skal efterleves efter 48 timer bemærkes, at forvaltningens afgørelser efter planlovingen som nævnt træffes med hjemmel i lokalplanbestemmelser, servitutter eller byggelovens § 6 D, stk. 2, under iagttagelse af vejledningens retningslinjer for kommunens administration.

Det følger af forvaltningslovens § 19, stk. 1 og 2, (jf. lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007, som senest ændret ved lov nr. 503 af 12. juni 2009) at forvaltningen forud for en afgørelse om at nægte godkendelse eller påbyde fjernelse af et banner skal partshøre adressaten.

Efter partshøringsfristens udløb træffer forvaltningen afgørelse i sagen i form af et af en godkendelse, et afslag eller et påbud.

I sager, hvor forvaltningen modtager en klage over et banner behandles sagen i praksis således:

Det planretlige grundlag for ejendommen gennemgås, og eventuelle tilladelser mv. undersøges i kommunens journal.

Såfremt klagen ikke kan afvises på dette grundlag, tager forvaltningen herefter som udgangspunkt kontakt til bygningens ejer pr. telefon for at afklare forholdene og evt. få en tilkendegivelse fra vedkommende om, hvorvidt banneret vil blive nedtaget.

Såfremt banneret ikke nedtages, foretager forvaltningen partshøring i form af fremsendelse af en varslingskrivelse med en frist for at fremkomme med bemærkninger.

Fristen fastsættes ud fra de individuelle omstændigheder i sagen så kort som muligt under hensyntagen til, at vedkommende har en efter

omstændighederne rimelig tid til at udtale sig. Fristen er som udgangspunkt 1-2 uger.

Hvis der efter fristens udløb fortsat er grundlag for at udstede et påbud, udarbejdes påbuddet og fremsendes hurtigst muligt til ejendommens ejer. I påbuddet fastsættes en frist for nedtagning af banneret. Fristen fastsættes ud fra de individuelle omstændigheder i sagen så kort som muligt, men realistisk i forhold til det arbejde ejeren skal udføre, jf. pkt. 3.3.3. og 3.3.4. i Miljøministeriets vejledning af 1. maj 2007 om håndhævelse af naturbeskyttelsesloven, planloven og byggeloven. Fristen er som udgangspunkt 1-2 uger. Hvis der foreligger oplysning om, hvem der har opsat banneret, sendes der tillige en kopi af påbuddet til dette firma.

Afgørelser truffet på grundlag af lokalplaner eller servitutbestemmelser kan påklages til Naturklagenævnet, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 4, (jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 24. september 2009, som senest ændret ved lov nr. 484 af 11. maj 2010) mens afgørelser efter byggelovens § 6 D, stk. 2, kan påklages til Statsforvaltningen Hovedstaden, jf. byggelovens § 23, stk. 1.

Såfremt skiltet eller reklamen efter udløbet af fristen i påbuddet ikke er fjernet, foretager kommunen normalt politianmeldelse af forholdet.

Politi og anklagemyndighed vurderer herefter, om der er grundlag for at rejse sag ved domstolene. I givet fald kan der ved dom pålægges tvangsbøder og/eller bødestraf, jf. planlovens § 63, stk. 3, og § 64, stk. 1 og 3.

Som der fremgår, følger det af forvaltningsretlige regler og principper, at der skal gives vedkommende en rimelig tid til at rette for sig og fremkomme med bemærkninger mv. Hvor meget afhænger af omstændighederne i hver enkelt sag, men 1-2 uger vurderes af forvaltningen normalt at være passende.

Der følger ikke af de nævnte regler en pligt for forvaltningen til at rette telefonisk henvendelse til ejendommens ejer før udsendelse af varslingskrivelsen. Forvaltningen vurderer dog, at fremgangsmåden er effektiv, idet tidsforbruget er lille og en del af henvendelserne resulterer i, at ulovlige bannere nedtages uden at yderligere sagsbehandling er nødvendig.

Længden af partshøringsfristen og fristen for at efterkomme påbud bør efter forvaltningens opfattelse vurderes i sammenhæng med den samlede sagsbehandlingstid, herunder eventuelt klagesagsbehandling og sagsbehandling hos politi og domstole, der erfaringsmæssigt kan strække sig over flere måneder.

Priser og afgifter på reklamer

I et forsøg på at regulere markedet og begrænse stilladsreklamer satte man afgifterne på stilladsreklamer markant op, især i indre by.

Udviklingen har imidlertid vist, at der i stedet for stilladsreklamer, sættes ulovlige bannerreklamer op. For at opnå, at der faktisk forsat er stilladsreklamer, men i begrænset omfang, foreslås afgifter sat noget ned. Kombineret med den øgede indsats mod de ulovlige bannere, er det forhåbningen, at der kan opnås acceptable tilstande på området.

Da forvaltningen har et møde med branchen den 19. januar 2011, er det hensigten herefter at fremsætte et forslag til beslutningen i udvalget om regulering af priserne med de nedenfor anførte ændringer i afgifterne.

Nye prisforslag:

A-veje: fra 15 til 12 kr.

B-veje: fra 12 til 9 kr.

C: veje: fra 9 til 6 kr.

D+E veje: fra 6/3 til 3 kr.